

7. מכירת נכס מסוג המקרקעים לרשות הסתת, או העברת נכס כזה אליה בדרך אחרת, לא תשמש יסוד לכל תביעה לפי ההוראות הכלולות בשער השלישי לפרק התשיעי של המגילה, או לפי הוראות הסעיפים 41, 42, 44 ו-45 לחוק הקרקעות העותומני, על אף האמור באותן ההוראות.

8. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.

ביצוע ותקנות

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

אליעזר קפלן
שר האוצר

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה

מספר 68

חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (אזורי בטחון). תש"י — 1950*

1. תקפן של תקנות-שעת-חירום (אזורי בטחון). תש"ט — 1949, בתיקון הניתן בתוספת לחוק זה, מוארך בזה עד יום כ"ד בשבט תשי"א (31 בינואר 1951).
2. תיקון התקנות האמורות אינו פוגע בכל צו, מינוי או פעולה אחרת שנעשו לפניהן לפני היכנס חוק זה לתקפו.
3. שר הבטחון רשאי, בכל עת, לבטל את התקנות האמורות על ידי צו שיפורסם ברשומות.
4. תקפו של חוק זה הוא מיום י"ז באב תש"י (31 ביולי 1950).

הארכת תוקף

שמירת תוקף

זכות ביטול

תחילת תוקף

תוספת

(סעיף 1)

תקנות-שעת-חירום (אזורי בטחון). תש"ט — 1949, יתוקנו כך:
תקנה 2 תסומן כתקנת-משנה (א), ואחריה תבוא תקנת-משנה זו:
„(ב) צו לפי תקנת-משנה (א) שניתן אחרי שנכנס לתקפו חוק להארכת

* נתקבל בכנסת ביום י"ז באב תש"י (31 ביולי 1950); הצעת החוק ודבריה חסבר נתפרסמו בהצעות חוק 50 מיום כ"ט בתמוז תש"י (14 ביולי 1950), עמ' 208.
1 ספר החוקים 17 מיום ח' באב תש"ט (3.8.1949), עמ' 136.

תוקף של תקנות־שעת־חירום (אזורי בטחון). תש"י — 1950, יובא בפני
הועדה לענייני חוץ ובטחון של הכנסת תוך עשרה ימים מיום פרסומו
ברשומות; והועדה רשאית, על ידי החלטה שתפורסם ברשומות, לבטל
בכל עת צו כאמור."

דוד בן־גוריון
שר הבטחון

דוד בן־גוריון
ראש הממשלה

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה

מספר 64

חוק לעשיית דין בנאצים ובעוזריהם, תש"י — 1950*

פסעים כלפי
העם היהודי,
פסעים כלפי
האנושות ופשי
מלחמה

1. (א) אדם שעבר עבירה אחת מאלה —

- (1) בתקופת השלטון הנאצי, בארץ עויינת, עשה מעשה שהוא בגדר פשע כלפי העם היהודי;
- (2) בתקופת השלטון הנאצי, בארץ עויינת, עשה מעשה שהוא בגדר פשע כלפי האנושות;
- (3) בתקופת מלחמת העולם השנייה, בארץ עויינת, עשה מעשה שהוא בגדר פשע מלחמה.

דינו — מיתה.

(ב) בסעיף זה —

"פשע כלפי העם היהודי" פירושו — אחד המעשים המפורטים להלן שנעשה בכוונה להשמיד את העם היהודי, השמדה גמורה או חלקית; ואלה המעשים:

- (1) הריגת יהודים;
- (2) גרימת נזק חמור ליהודים, בגוף או בנפש;
- (3) העמדת יהודים בתנאי חיים שיש בהם כדי להביא להשמדתם הגופנית;
- (4) קביעת אמצעים שכוונתם למנוע את הילודה בקרב יהודים;
- (5) העברת ילדים יהודים לקיבוץ לאומי או דתי אחר בדרך כפייה;
- (6) השמדה או חילול של נכסים או ערכים דתיים או תרבותיים של יהודים;
- (7) הסתה לשנאת יהודים;

* נתקבל בכנסת ביום י"ח באב תש"י (1 באוגוסט 1950); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 90 מיום י"א באדר תש"י (28 בפברואר 1950), עמ' 119.